

re ud i fremtiden i stedet for at gøre det her, der jo kunne starte i morgen. Jeg hjælper gerne miljøministeren med at planlægge en rute, hvis det er sådan, at det er det, der er snublestenen. Men jeg synes simpelt hen, at det er for fattigt at lave den her form for uforpligtende kærlighedsomfavnelser af biogassen.

Det kan være, at et af problemerne er, at »Grøn Vækst« fra regeringen endnu en gang er skubbet, og at man ligesom selv vil have æren. Jamen er det sådan, at alle gode ting skal kvæles i, at man selv vil have æren? Tåler man ikke, at der er nogle, der siger noget, der er indlysende rigtigt, så man bare kan sige: Det var da en god idé, lad os dog gøre det? Hvad pokker er det, der er problemet med det her?

De Konservative er jo ikke en pind bedre, når det kommer til stykket. Hr. Per Ørum Jørgensen står heroppe og snakker om Måbjergværket, som er et værk, der står der, men kan ikke engang finde ud af at lytte. Det er det første, han ikke kan finde ud af, men det kan måske lykkes, hvis drengeklubben dernede lige et øjeblik vil rette ørerne heropad. Hallo, hallo, dernede. Hr. Per Ørum Jørgensen kan ikke engang finde ud af at forklare, hvad det er for andre barrierer, der skal nedbrydes. Det ville være meget rart, hvis han ville komme herop bagefter og forklare, hvad de andre barrierer, der skal nedbrydes, er, og hvad hans bedre forslag til at nedbryde dem er. Så har man da i det mindste mulighed for at føre en dialog. Jeg ved godt, det er sent på dagen, og interessen for den dialog er tilsyneladende ikke voldsomt stor.

Jeg må sige, at jeg har kæmpet for biogassen i rigtig mange år. I første omgang lykkedes det at få pristilskuddet lidt op, men det var bare ikke nok. I anden omgang er det lykkedes at få pristilskuddet op, men vi har stort set ikke udvidet biogaskapaciteten gennem de seneste mange år, den står næsten på det samme, og det er simpelt hen for fattigt. Det er for fattigt, fordi det er en af de bedste og billigste teknologier til at få nedbragt drivhusgasudslippet med i landbruget, det er et sted, hvor vi har mulighed for virkelig at skabe erhvervsmæssige muligheder. Alle de biogasanlæg, vi har, er danskproducerede anlæg, og de har en mulighed for virkelig at oparbejde et stort eksportpotentiale. Det er en erstatning for naturgas, som vi selv bliver nettoimportører af om under 10 år. Vi skal til at købe naturgas dyrt, det er belastende for vores økonomi. Det her betyder mindre lugtgener på landet, og

det betyder, at man får et bedre gødningsprodukt ud af det. Så hvad er der at vente på?

Jeg håber virkelig, at miljøministeren vil komme herop og sige: o.k., o.k., så lad os gøre det her, og i øvrigt under alle omstændigheder forklare mig, hvad det mere ambitiøse går ud på.

Kl. 21:10

Formanden:

Tak. Man kan se, at de tre unge herrer, som er omtalt af fru Anne Grete Holmsgaard, er mere udsat for lattergas end biogas.

Miljøministeren, værsgo.

Kl. 21:10

Miljøministeren (Troels Lund Poulsen):

Tak for det. I forhold til den uforpligtende kærlighed må jeg sige, at selv om jeg jo anerkender fru Anne Grete Holmsgaards indsats i forhold til biogas, tror jeg også, at fru Anne Grete Holmsgaard må anerkende, at Venstre gennem mange år har arbejdet intenst på, at vi skulle have udbygget biogasnettet. Venstre har også været et af de partier, der i energiforhandlingerne har forfægtet det synspunkt, at det var helt nødvendigt, at man skulle give bedre vilkår til biogasanlæggene.

Lad mig så svare på det spørgsmål, som fru Anne Grete Holmsgaard meget klart prøver at stille, nemlig: Hvorfor kan man ikke bare acceptere den plan, som nu ligger? Til det vil jeg sige, at jeg jo allerede har givet en lang række positive signaler, lang tid før det her forslag overhovedet blev fremsat. Jeg har mødtes med et utal af borgmestre og diskuteret, hvordan og hvorledes kommunerne skal planlægge med hensyn til forskellige energikilder, bl.a. vind, og også biogasanlæg.

Så det er jo ikke, fordi jeg ikke engagerer mig i den her debat. Men at man skal have sådan en helt overnational plan, som helt præcist skal sættes op på den måde, som fru Anne Grete Holmsgaard nævner, er jeg simpelt hen ikke enig i. Nødvendigtvis er den tilgang, man skal have.

Så blev der spurgt, hvad det så er, vi vil mere. Jeg synes jo, at en ny, moderne planlægning tager sigte på, at man både skal planlægge for meget store landbrug og for biogasanlæg, for hvis man skal have en meget effektiv højteknologisk landbrugsproduktion, skal biogasanlæg tænkes sammen med, hvor det så er, fremtidens store landbrugsanlæg kommer til at være. Og det er jo i den forbindelse, jeg mener man skal bruge planlægningsredskabet.